

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

En dødsdisposition kan kun foretages ved hjælp af et testamente. Fælles testamenter og aftaler om fremtidig arv er ikke tilladt.

Testamentariske dispositioner kan bestå af enten

udpegelse af en arving, som testator overlader en del af eller hele boet til uden at udspecificere de pågældende aktiver
et legat, hvorved testator disponerer over en eller flere udspecificerede aktiver.

2 Skal dødsbodsdispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Testamentariske dispositioner behøver ikke at blive registreret, uanset deres form. Hvis der er tale om et offentligt testamente, som er et testamente, der oprettes i form af et notarialdokument, skal notaren efter testators død overføre testamentet fra registret for testamenter til registret over inter vivos-transaktioner og registrere overførselsbeviset. Et holografisk testamente, som er et testamente, der oprettes egenhændigt, skal forelægges en notar efter testators død, således at notaren kan sikre sig, at det har retsvirkning, ved hjælp af en protokol om offentliggørelse, som derefter registreres.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodsdispositioner (f.eks. tvangsarv)?

En testator har ret til at disponere over hele sin ejendom. Testators ægtefælle, børn og disses efterkommere og (hvis der ikke er nogen børn) testators forældre har ret til en tvangsarv, som er en minimumsandel af boet, der er forbeholdt dem. Et testamente, hvor der ikke tages hensyn til denne ret, er dog stadig gyldigt og har retsvirkning, forudsat at det ikke anfægtes af ovennævnte arvinger. Hvis testamentet ikke anfægtes, eller eventuelle forsøg på at anfægte det erklæres grundløse, har det fortsat ubegrænset retsvirkning.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsdisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis der ikke findes noget testamente, gælder bestemmelserne om arv efter bestemmelserne i den civile retsplejelov. Der kan være tilfælde, hvor der i et testamente kun disponeres over en del af boet. For så vidt angår resten af boet gælder dels bestemmelserne om arv efter loven og dels reglerne om testamentariske dispositioner. De personer, som arver i kraft af loven, er ægtefællen, børn, forældre, søskende og slægtninge op til sjette række. Deres andele af boet afhænger af, hvor mange af dem der reelt findes. Hvis der findes børn, udelukkes både forældre, søskende og fjernere slægtninge.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

En arv tilfalder arvingen på grundlag af en erklæring om accept, mens et legat tilfalder automatisk, forudsat at der ikke gives afkald på det. Man kan ikke nøjes med at acceptere en del af en arv. Accepten kan være udtrykkelig (ved hjælp af en erklæring) eller stiltiende (hvis arvingen foretager en handling, som man ikke kan foretage, medmindre man er arving, såsom salg af en del af den arvede ejendom). Accept af eller afkald på arv fremsættes i kraft af en erklæring, der udstedes af en notar eller en medarbejder ved den kompetente domstol i den retskreds, hvor arven er faldet. De samme regler gælder for modtagere af tvangsarv, som ikke må nøjes med kun at acceptere eller give afkald på tvangsarven. Disse arvinger må dog gerne give afkald på deres ret til en tvangsarv i et bo, hvis den del, som de skal arve, er blevet beskadiget. Hvis en modtager af en tvangsarv er blevet udelukket fra at arve eller har fået tildelt en andel af boet, der er mindre end tvangsarven, kan vedkommende træffe retlige foranstaltninger med det ene formål at gøre krav på en ret til at modtage tvangsarven.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Der er ikke fastlagt en enkelt procedure i lovgivningen.

Arven falder, når testator dør. Herefter identificeres de personer, der er udpeget som arvinger eller legatarer, på basis af testamentet eller de gældende retsregler. De pågældende personer har derefter selv ansvaret for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremsætte de erklæringer om accept eller afkald, som efterfølgende bruges til at fastslå, hvem der skal arve og i hvilket omfang.

Hvis der findes flere fælles ejere, har hver af disse ret til at anmode om opdeling af boet. Denne opdeling kan foretages ved hjælp af en aftale eller i kraft af en anmodning til domstolene om at afsige en kendelse om opdeling af boet i en almindelig civilsag.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Legatarer opnår automatisk deres status, medmindre de giver afkald på arven. Man opnår status som arving i kraft af en udtrykkelig erklæring om accept eller en handling, som indebærer stiltiende accept. Personer, der udpeges som arvinger, og som er i besiddelse af goder, der udgør arven, bliver automatisk arvinger tre måneder efter den dato, hvor arven er faldet.

Udtrykkelig accept, som skal fremsættes inden for 10 år efter arvefaldet, kan være betingelsesløs accept eller accept som beneficium inventarii for at begrænse hæftelsen for afdødes gæld.

Accept af arv, der tilfalder mindreårige og andre umyndige personer, skal ske udtrykkeligt og som beneficium inventarii.

Accept af en arv eller et legat har tilbagevirkende kraft til det tidspunkt, hvor arven er faldet.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Arvingerne hæfter for al afdødes gæld i forhold, der svarer til værdien af deres respektive andele af arven. Omvendt hæfter legatarer ikke for en sådan gæld.

Arvinger, der arver betingelsesløst, hæfter ubegrænset for afdødes gæld, og de hæfter således, selv om gælden overstiger værdien af de arvede aktiver.

Hvis arven er accepteret som beneficium inventarii, hæfter arvingen kun for afdødes gæld op til værdien af de arvede aktiver.

Hvis arven er accepteret som beneficium inventarii, skal der udarbejdes en rapport med en beskrivelse og angivelse af værdien af al ejendom, der udgør aktiver og passiver. Arvingen skal være bemyndiget af domstolene til at foretage eventuelle handlinger for at disponere over goder, der udgør arven, og denne bemyndigelse gives kun, hvis de pågældende handlinger harmonerer med interesserne hos kreditorerne i forbindelse med arven.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Arvinger og legatarer skal forelægge skattemyndighederne en arveerklæring, der rummer oplysninger om alle arvede aktiver, herunder fast ejendom, med de tilsvarende oplysninger fra matrikelregistret. En kopi af arveerklæringen bruges til registrering i matrikelregistret og dermed til registrering af eventuel ejendom i navnene på de arvinger eller legatarer, som er de nye ejere.

Der skal anvendes forskellige procedurer ved registrering af overtagelse af ejendom, som henholdsvis arvinger og legatarer arver, i ejendomsregistret. For legatarer registreres overtagelse af ejendom på grundlag af en kopi af det testamente, hvoraf arven fremgår. For arvinger registreres den udtrykkelige erklæring om accept eller handlingen, som tilkendegiver stiltiende accept.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer.

Enhver, der opretter et testamente, kan navngive en eksekutor, som kun har ansvaret for at administrere aktiverne, i det omfang der er nødvendigt for at varetage denne funktion.

I lovgivningen er det fastsat, hvilke personer der har ansvaret for at bestyre et bo, hvis arvingerne ikke er myndige.

Hvis ingen af de udpegede arvinger accepterer arven, kan en domstol anmodes om at udpege en midlertidig bobestyrer, som administrerer boets aktiver, indtil der udstedes en foreløbig erklæring om accept. På dette tidspunkt ophører bobestyrerens funktion automatisk.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Hvis en legatar forventer, at arvingerne træffer foranstaltninger, er det disse personer, der har ansvaret for at gennemføre testamentets bestemmelser.

Testator kan navngive en bobestyrer, som får ansvaret for at sikre, at bestemmelserne i testamentet efterleves.

Boets aktiver bestyres af de personer, der pålægges at gennemføre bestemmelserne i testamentet, indtil disse opgaver er tilendebragt.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Som regel har bobestyrere kun beføjelse til generel administration, så de kan beskytte aktiverne og deres værdi. Foranstaltninger vedrørende disponering over ejendom eller ekstraordinær administration kræver tilladelse fra en domstol.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Den kommune, hvor afdøde blev født eller var bosiddende, udsteder en dødsattest, et uddrag af registret over dødsfald og et bevis på familiestatus, som indeholder information om vedkommendes død, personoplysninger og familierelationer.

De offentlige myndigheder udsteder ikke nogen dokumenter, der attesterer en persons status som arving eller legatar.

Enhver, der ønsker at påberåbe sig status som arving eller legatar, kan fremlægge et bekræftet dokument i form af en erklæring, som to vidner, der ikke indgår i arvespørgsmålet, har oprettet hos en notar under strafferetligt ansvar. I stedet for et bekræftet dokument accepterer offentlige myndigheder desuden en erklæring, der er udarbejdet af den enkelte, stadig under strafferetligt ansvar.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 14/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.